

וְלַעֲרֹךְ בָּהֶם קָרַב וּלְנַקֵּם מֵהֶם
לְפִי שְׁעָה בְּלִי אֲרָף.

וּמִשׁוּם כִּף נִקְרָא תָא הַרְצִים,
מְקוֹם שְׁאוֹתָם הַרְצִים רְצִים
וּמִמְהִירִים לְהַלְחֵם וּלְנַקֵּם
נִקְמוֹת כְּנִגְדַּת רְצִים אַחֲרֵים
שְׂרָצִים לְהִרְעוּ וּלְהַחֲלִישׁ מְזֻלוֹת
כְּדִי לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם. וְסוּד זֶה -
(אסתר א) הַרְצִים יִצְאוּ דְחוּפִים.

רְצִים מִצַּד זֶה וְרְצִים מִצַּד זֶה,
וּבְגִלְלָם (שם ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן
צָהָלָה וְשִׁמְחָה, אוּ (אסתר א) נְבוּכָה.
אִם מְקַדְמִים אֵלֶּה שְׁכָפָן -
הָעִיר שׁוֹשֵׁן שִׁמְחָה. וְאִם
מְקַדְמִים אֵלֶּה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר
- הָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה.

וְהָרִי בְּאֶרְנוּ שֶׁכָּפַל עוֹמְדִים
אֵלֶּה כְּנִגְדַּת אֵלֶּה, צַד זֶה כְּנִגְדַּת
צַד זֶה, וּמִשׁוּם כִּף אֵלֶּה הֵם
מְגַנִּים לְכָל. כְּשֶׁעוֹלִים אֵלֶּה
בְּאֵלֶּה, יוֹצֵא אֲוִיר אֶחָד
שֶׁלְמַעְלָה, וְכֹלָם נֶעֱשִׂים מְגֻן
אֶחָד, וְסִמְנָף - (בראשית טו) אֲנָכִי
מְגֻן לָךְ.

שְׁנַיִם עֶשֶׂר גִּלְגָּלִים הֵם
שְׁסוּבָבִים לְתוֹף הַחֵיכַל הַזֶּה,
וְהֵם נִקְרָאִים שְׂרָפִים בְּשֵׁנֵי
גִּוְנִים - לְכֹן וְאָדָם, רַחֲמִים וְדִין.
אֵלֶּה הֵם עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ
תְּמִיד עַל כָּל אוֹתָם בְּעַלֵּי הַצַּעַר
שֶׁמְצַעְצְרִים אוֹתָם שְׂאֵר הָעַמִּים
וְדוֹחֲקִים אוֹתָם, וְנִקְרָאִים
חַלּוֹנוֹת. וְהֵינּוּ מֵה שְׁכַתּוֹב (שיר
א) מְשַׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת.

וְאֵלֵּי עוֹמְדִים לְהַסְתַּפֵּל עַל כָּל
אוֹתָם שֶׁמְתַפְּלִים תְּפִלוֹתֵיהֶם,
שֶׁמְקַדְמִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
וְנִמְנִים מֵאוֹתָם הַעֲשָׂרָה
הָרְאשׁוֹנִים, וְאֵז עוֹלִים
וְכוֹתְבִים אוֹתָם לְמַעְלָה, מִשׁוּם
שְׂאֵלוֹ נִקְרָאִים חֲבָרִים שְׁלֵהֶם.
וְזֶהוּ שְׁכַתּוֹב (שם ח) חֲבָרִים
מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ הַשְּׂמִיעֵנִי.

אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים שִׁידוּעִים

אֵינּוֹן מְגִינִין דִּי דְהָבָא. וְאֵלִין אֵינּוֹן מְלֹאכִין
דְּאִקְרוּן חֲשַׁמְלִי"ם. וְאֵינּוֹן מְגִינִין וְסִיפִין
וְרוּמְחִין, דְּרַהֲטִי לְאַגָּנָא עַלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל מְשָׂאֵר
(דף ר"נ ע"א) עֲמִין, וּלְאַגָּחָא קָרְבָּא בְּהוּ, וּלְנַקְמָא לִוְן
כְּפּוּם שְׁעָתָא, בְּלֹא אָרִיכוּ.

וּבְגִין כִּף אִקְרִי תָא הַרְצִים, אֲתֵר דְּאֵינּוֹן רְצִים
רַהֲטִי, וְאוּחוּ לְאַגָּחָא, וּלְנַקְמָא נּוּקְמִין
לְקַבֵּל רְצִים אַחֲרֵנִין, דְּרַהֲטִי לְאַבְאָשָׂא וּלְאַתְרַעָא
מְזֻלִין, לְשִׁלְטָאָה עַלֵייהוּ. וְרִזָּא דָא, (אסתר א) הַרְצִים
יִצְאוּ דְחוּפִים. רְצִים מְסַטְרָא דָא, וְרְצִים מְסַטְרָא
דָא, וּבְגִינְהוֹן, (אסתר ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צָהָלָה
וְשִׁמְחָה, אוּ (אסתר א) נְבוּכָה. אִי מְקַדְמִי אֵלִין דְּהָבָא,
הָעִיר שׁוֹשֵׁן שִׁמְחָה. וְאִי מְקַדְמִי אֵלִין דְּסַטְרָא
אַחֲרָא, הָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה.

וְהָא אוּקִימְנָא, דְּבַכְלָא קִימִין אֵלִין לְקַבֵּל אֵלִין,
סַטְרָא דָא לְקַבֵּל סַטְרָא דָא. וּבְגִין כִּף, אֵלִין
אֵינּוֹן מְגִינִין לְכָלָא. כַּד סִלְקִין אֵלִין בְּאֵלִין, נִפְק
חַד אֲוִירָא דְלַעֲיִלָא, וְאַתְעַבִּידוּ כְּלָהוּ מְגֻן חַד.
וְסִימְנָף, (בראשית טו) אֲנָכִי מְגֻן לָךְ.

תְּרִיסַר גִּלְגָּלִין, אֵינּוֹן דְּסַחֲרָאן גּוּ הֵיכְלָא דָא,
וְאֵינּוֹן אִקְרוּן שְׂרָפִים, דְּתָרִין גְּוּוֹנִין,
חֲזוּר וְסוּמְק, רַחֲמִי וְדִינָא, אֵלִין אֵינּוֹן קִימִי
לְאַשְׁגָּחָא תְּדִיר, עַל כָּל אֵינּוֹן מְאָרִי דְצַעֲרָא,
דְצַעֲרִין לִוְן שְׂאֵר עֲמִין, וְדַחֲקִין לִוְן, וְאִקְרוּן
חַלּוֹנוֹת. וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, (שיר השירים ב) מְשַׁגִּיחַ מִן
הַחַלּוֹנוֹת.

וְאֵלִין קִימִי לְאַסְתַּפְּלָא, כָּל אֵינּוֹן דְּמַצְלָאן
צְלוֹתֵיהוּ, דְּמְקַדְמִי לְבִי כְּנִישְׁתָּא,
וְאַתְמַנּוֹן מֵאֵינּוֹן עֲשָׂרָה קְדָמָי. כְּדִין סִלְקִין
וְכַתְבִּין לִוְן לַעֲיִלָא, בְּגִין דְּאֵלִין אִקְרוּן חֲבָרִים
לְגַבְיֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שיר השירים ח) חֲבָרִים
מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ הַשְּׂמִיעֵנִי.

זְבָאִין אֵינּוֹן צַדִּיקָיָא, דִּידְעִי לְסַדְרָא צְלוֹתְהוֹן

לסדר תפלתם כראוי, משום שפאשר התפלה מתחילה לעלות, אלו עולים עם התפלה הזאת ונכנסים לכל אותם הרקיעים ולכל אותם ההיכלות, עד שער הפתח העליון. ואותה תפלה נכנסת לפני המלך להתעטר, כמו שנתבאר.

בא וראה, כל אלו שמתפללים תפלות ומקדשים את רבונם ברצון שלם, התפלה הזו צריף להוציא אותה מתוך מחשבה, וברצון של דבור ורוח, ואז מתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא. וכשמגיעה לחברים הללו, כלם לוקחים את אותה תפלה, והולכים עמה עד ההיכל הרביעי באותו הפתח. ואלו משבחים באותו זמן שמתפללים תפלות ומקדשים באותו זמן, אלו הם שממנים ביום על ישראל להיות עמהם חברים. (ולא בלילה באותם) ובלילה באותם האחרים שאומרים שירה בלילה.

ובא ראה, כתוב (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והרי פרשוה, משום שמונע ברכותיו של הקדוש ברוך הוא, שהוא אביו, כפתיב (דברים לב) שאל אביך ויגדך. וכתוב (משלי כג) ישמח אביך. ופרשוה.

חבר הוא לאיש משחית, מי האיש משחית? זהו אותו איש שפוגם את הלבנה, ונקרא (שם טו) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איש שדה. וזהו איש משחית, שזהו שמונע ברכות מן העולם. אף כף, מי שמונע ברכות מהעולם, חבר הוא לאיש משחית הזה שאמרנו. וזהו סוד, משום שצריף לאדם לברך את הקדוש ברוך הוא ולהתפלל תפלה כראוי

כדקא יאות, בגין דכד האי צלותא שראת לאסתלקא, אלין סלקין בהאי צלותא, ועאלין בכל אינון רקיעין, ובכל אינון היכלין, עד תרעא דפתחא עלאה, ועאלת ההיא צלותא קמי מלכא, לאתעטר. כמה דאתמר.

תא חזי, כל אינון דמצלאן צלותין, ומקדשי למריהון ברעותא שלים, האי צלותא בעיא לאפקא לה מגו מחשבה, וברעותא דמלולא ורוחא, וכדין אתקדש שמייה דקודשא בריך הוא. וכד מטאת לגבי אלין חברים, פלהו נטלי לההיא צלותא, ואזלן בהדה עד היכלא רביעאה, בההוא פתחא. ואלין משבחין בההוא זמנא דמצלאן צלותין, ומקדשי בההוא זמנא, אלין אינון די ממנן ביממא בהו בישראל, למהוי עמהון חברים. (ס"א ולא בליליא באינון) ובלייליא, באינון אתרנין, דאמרי שירתא בלייליא.

ותא חזי כתיב, (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והא אוקמוה, בגין דמונע ברכאן דקודשא בריך הוא, דאיהו אביו. כמה דכתיב, (דברים לב) שאל אביך ויגדך. וכתיב (משלי כג) ישמח אביך. ואוקמוה.

חבר הוא לאיש משחית, מאן איש משחית. דא איהו ההוא איש, דפגים לסיהרא. ואקרי (משלי טז) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איש שדה. והאי איהו איש משחית, דהאי איהו מונע ברכאן מעלמא. אוף הכי, מאן דמונע ברכאן מעלמא, חבר הוא להאי איש משחית כדקאמרן. ודא הוא רזא, בגין דאצטריף ליה לבר נש לברכא לקודשא בריך הוא, ולצלאה צלותא כדקא יאות. בגין דיתברך שמייה קדישא, ויתחבר